

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: VIII.

07. apríl 2024

číslo: 15

365 dní s pátrom Piom

18. jún: Čnosti, ktoré zdokonaľujú zbožnú dušu vo vzťahu k ovládaniu vlastných zmyslov, sú tri: miernosť, zdržanlivosť a cudnosť. Čnosťou miernosti zbožná duša usmerňuje všetky svoje vonkajšie hnutia. Nie náhodou svätý Pavol odporúča túto čnosť všetkým veriacim a vyhlasuje ju za nevyhnutnú. A akoby to nestačilo, vyzýva ich aj k tomu, aby bola známa všetkým ľuďom. Zdržanlivosťou zas duša drží na uzde všetky svoje zmysly - zrak, hmat, chuť, čuch, sluch - pred nemiernymi, hoci dovolenými potešeniami. Cudnosťou, čnosťou, ktorá pozdvihuje našu prirodzenosť na úroveň anjelov, duša premáha zmyselnosť a zdržuje sa zakázaných potešení. Toto je vznešený obraz kresťanskej dokonalosti. Blažená duša, ktorá si osvojila všetky tieto krásne čnosti – plody pôsobenia Ducha Svätého, ktorý v nej prebýva. Takáto duša sa nemusí ničoho obávať: bude žiariť vo svete ako slnko uprostred nebeskej klenby.

19. jún: Kde len nájdem svojho Boha? Kde mám dať spočinúť svojmu úbohému srdcu, ktoré mi ide vyskočiť z hrude? Ustavične hľadám Pána, no nikde ho nenachádzam. Klopem na dvere božského väzňa, ktorý sa dal dobrovoľne zatvoriť do svätostánku, no ne odpovedá mi. Čo sa to len deje? Azda ho urobila takým neoblomným moja nevernosť? Môžem ešte dúfať v jeho milosrdenstvo, v to, že napokon vypočuje moje volanie, alebo sa musím tejto nádeje vzdať? Ach, môj Bože, nech je moja hrozná tvrdošijnosť napokon zlomená! Moje najvyššie dobro, kiež k tebe napokon zahorím takou láskou, akú odo mňa vyžaduješ. Kiež ťa na konci tohto namáhavého, mučivého hľadania napokon nájdem. Otče môj, moja duša je nahá a vysilená, moje srdce je vyprahnuté a neduživé, nie som schopný ani len prstom pohnúť pre toho, kto ma stvoril z čirej dobroty. Keď vrcholil besnenie búrky a gniavi ma prekypujúca miera mojej biedy, moja viera sa takmer úplne stráca: nedokážem vzlietnuť na blažených krídlach nádeje, čnosti, ktorá je taká veľmi potrebná na odovzdanie sa do Božej vôle. Stráca sa aj moja láska. Láska k Bohu je totiž dôsledkom dokonalého poznania sprevádzaného činorodou vierou, do ktorej prísľubov sa vnára celá duša, a tak sa obnovuje, oddáva sladkej nádeji a nachádza v nej spočinutie. Nemám v sebe lásku k blížnemu, lebo tá vyplýva z lásky k Bohu: ak chýba láska k Pánovi, z ktorej prúdi životodarná miazga do našich vzťahov s blížnymi, potom každý z týchto výhonkov hynie.

LITURGICKÝ KALENDÁR

Pondelok, 08. apríl 2024

Svätí apoštoli Herodión, Agabus, Rúfus, Asynkrit, Flegont a Hermés

16:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal, Helena, Michal, Mária, Michal

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Michal (Piskorík) s panachýdou

Menl. časti: *sl.* s. 199 ap. zač. 9 evanj. Jn zač. 6

Utorok, 09. apríl 2024

Svätý mučeník Eupsychios

16:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal (Kľučár)

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Júlia (Piskoriková)

Menl. časti: *sl.* s. 199 ap. zač. 10 evanj. Jn zač. 10

Streda, 10. apríl 2024

Svätí mučeníci Terencius, Pompejus a spoločníci

16:00 Stretnutie prvoprijímajúcich detí (Kručov)

16:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Anna, Ján (z rod. Kertisovej)

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * Mária, Mateo a ich rodičia

Menl. časti: *sl.* s. 199 ap. zač. 11 evanj. Jn zač. 15

Štvrtok, 11. apríl 2024

Svätý hieromučeník Antipas, biskup ázijského Pergama

16:30 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): † Peter (Homofa)

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Ján, Mária, Ján (Blanároví)

Menl. časti: *sl.* s. 199 ap. zač. 12 evanj. Jn zač. 16

Piatok, 12. apríl 2024

Prepodobný otec a vyznávač Bazil

16:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Michal, Mária, Mária

18:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Zuzana, Michal s panachýdou

Menl. časti: *sl.* s. 199 ap. zač. 13 evanj. Jn zač. 17

Sobota, 13. apríl 2024

Svätý hieromučeník Artemón a spoločníci

Nedeľa, 14. apríl 2024

3. nedeľa po Pasche – o myronosičkách. Svätý Martin Vyznávač.

Svätí novozjavení mučeníci Anton, Ján a Eustatios. Hlas 2.

08:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * za všetkých veriacich

09:30 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): * Juraj (35 rokov)

11:00 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): * Dana (nar. 55 rokov)

Menl. časti: *sl.* s. 200 ap. zač. 16 evanj. Mk zač. 69

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslúšnikom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

36. Istý starec rozprával, že akýsi brat túžil odísť do púšte, ale rodná matka mu to nedovolila. Svojho úmyslu sa nevzdával a hovoril: „Chcem si spasť dušu.“ Mama ho dlho prehovárala, ale udržať syna nedokázala. A tak mu dovolila odísť. Stal sa teda mníchom a žil v pocite bezpečia. Ale stalo sa, že jeho matka zomrela. O krátky čas ochorel aj on. Upadol do bezvedomia a v takom stave videl, ako sa dostal na súd, kde stretol aj svoju matku spolu s mnohými, ktorých šli súdiť. Keď ho mama zbadala, pýta sa ho: „Prečo si tu, syn môj, si azda aj ty odsúdený na toto miesto? Kam sa podeli tvoje slová, keď si vravel, že si ideš spasť dušu?“ Preľaknutý týmito slovami len stál, sklonil hlavu a nevedel, čo odvetiť. Opäť začul hlas, ktorý mu vravel: „Vezmite ho odtiaľ. Poslal som vás do kinóvie po iného mnícha z inej pustovne.“ Keď sa videnie skončilo, brat prišiel k vedomiu a rozpovedal o ňom prítomným. Pre potvrdenie a svedectvo svojich slov prosil jedného z bratov, aby šiel do menovanej kinóvie, o ktorej počul vo videní, a zistil, či ten brat naozaj zomrel. Po návrate brata sa ukázalo, že všetko bola naozaj pravda. Po tom, ako sa brat uzdravil a mohol žiť samostatne, stal sa z neho zatvorník. Sedel a rozmýšľal nad svojou spásou, kajal sa a plakal nad tým, že doteraz žil s takým pocitom bezpečia. Jeho skrúšenosť bola taká, že ho mnohí nahovárali, aby si zľahčil pokánie, aby neutrpel nejakú škodu pre nadmerný plač. Ale on o tom nechcel ani počuť, iba vravel: „Keď som nezniesol výčitku vlastnej matky, ako budem môcť v deň súdu zniesť hanbu pred Kristom a svätými anjelmi?“

37. Starec vravel: „Keby mohli ľudské duše v čase Božieho príchodu po vzkriesení zomrieť od strachu, celý svet by zomrel od zdesenia a prekvapenia. Ako sa dá hľadiť na nebo, ktoré sa roztrhne, na Boha, ktorý srší hnevom, nespočetné vojsko anjelov a celé ľudstvo pokope? Preto musíme žiť tak, ako tí, ktorí každú hodinu majú vydať Bohu počet zo svojho života.“

38. Brat sa spýtal starca: „Abba, prečo je moje srdce také tvrdé, že sa nebojím Boha?“ Starec mu odvetil: „Myslím si, že ak človek prijme do svojho srdca výčitky voči sebe samému, získava Božiu bázeň.“ Brat sa ho spýtal: „V čom spočívajú výčitky?“ „V tom,“ odvetil starec, „aby človek vyčítal svojej duši každú drobnosť v každom diele a hovoril si: pamätaj, že sa musíš postaviť pred Boha; a ešte: čo smiem chcieť pre seba, keď žijem s človekom a nie s Bohom? Myslím si teda, že ak bude človek náročný na seba, zabýva sa v ňom Božia bázeň.“

39. Starec zbadal toho, kto sa smial a vravel mu: „Pred nebom a zemou musíme vydať počet z celého svojho života – a ty sa smeješ!“

40. Starec vravel: „Ako svoj tieň nosíme všade so sebou, tak všade, kam sa pohneme, musíme plakať a byť v skrúšenosti.“

41. Brat sa spýtal istého starca: „Abba, povedz mi slovo!“ Starec odvetil: „Keď

Boh trestal Egypt, nebolo domu, kde by nebol plač.“

42. Brat sa pýtal starca: „Čo mám robiť?“ „Máme neustále plakať,“ vravel starec. Raz jeden starec upadol do vytrženia a keď sa po dlhom čase prebral, pýtali sme sa ho: „Čo si tam videl, abba?“ Odpovedal nám so slzami v očiach: „Počul som plač tých, ktorí neustále vraveli: ‚Beda mi! Beda mi!‘ Tak aj my máme volať bez prestania.“

43. Spýtal sa brat istého starca: „Prečo moja duša túži po slzách, keď počujem starcov, ako plačú, ale slzy neprichádzajú a moja duša sa preto trápi?“ Starec mu odvetil: „Synovia Izraela po štyridsiatic rokoch vošli do zaslúbenej zeme. Slzy sú zaslúbenou zemou. Keď ich dosiahneš, nebudeš sa báť boja. Tak Boh túži po skrušenosti tvojej duše, aby neustále smerovala k tejto zemi.“

44. Starec vravel: „Keď si v kélii, každú hodinu pamätaj na Boha a obklopí ťa Božia bázeň. Odstráň zo svojej duše akýkoľvek hriech a zlo, aby si získal pokoj.“

45. Povedal ešte: „Ten, kto získal Božiu bázeň, má plnosť dobra, lebo Božia bázeň chráni človeka pred hriechom.“

Kapitola 4.

O zdržanlivosti a o tom, že ju treba dodržiavať nielen v jedle, ale aj v túžbach duše

1. Spoločenstvo zo skítu sa vybralo k otcovi Antonovi. Keď vstúpili na loď, aby sa k nemu doplavili, našli na palube iného starca, ktorý šiel rovnakým smerom. Nepoznali ho. Počas plavby loďou sa rozprávali o výrokoch otcov a úryvkoch Svätého písma. Rozprávali sa aj o svojej práci, ktorou sa zaoberajú. Starec celý čas mlčal. Keď došli do prístavu, spoločenstvo bratov sa dozvedelo, že aj starec ide k otcovi Antonovi. Po príchode im hovorí: „Dobrého spoločníka ste našli v tomto starcovi!“

OZNAMY

- V stredu o 16:00 hod. v chráme (Kručov) bude stretnutie prvoprijímajúcich detí
- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Bugirová a rodina Petričková.. Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplat' a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.
- Svätá cirkev oznamuje, že sviatosť manželstva chcú prijať: **Tomáš Hoclár**, rímskokatolík, narodený v Bardejove a bývajúci v Bardejove a **Michala Capová**, rímskokatolíčka, narodená vo Svidníku a bývajúca v Bardejovej. Dnes sa ohlasujú po **druhýkrát**. Kto by vedel o nejakej zákonnej prekážke, pre ktorú by menovaní nemohli prijať sviatosť manželstva, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681

o. Peter Oľšavský, email: gkfu.lomne@gmail.com web: <http://www.lomne.sk/cirkev>

Štefan Patrik Kováč – Život v Božom požehnaní

A propagovať ho a jeho duchovnú vládu. Chceme oplatiť lásku láskou. Opätovať lásku, lebo dnes toľko ľudí nenávidí Toho, ktorý len miluje.

To, že som dostal päť krát viac, ako som žiadal, som chápal tak, že on je ešte oveľa štedrejší, ako si ja vôbec môžem pomyslieť. Je pripravený dať omnoho viac, ako by si človek myslel, ba očakával. U Boha je totiž štedrosť. Má plné ruky a čaká, komu môže to pripravené požehnanie dať. Peniaze napríklad - ale len tomu, ktorého by to nezničilo. Preto mnohí nedostávajú veľké peniaze, lebo pri ich charaktere by to bol ich koniec.

Má plné ruky - obdarúva aj neveriacich. To je pravda, lebo tí s dobrou vôľou môžu zachovávať niektoré z jeho princípov. No stále je málo ľudí, ktorých môže obdarovať v plnosti - vzhľadom na to, koľko by ich mohlo byť, keby sme sa dokázali otvoriť Božej vôli a skutočne uveriť, že On je Ten, ktorý môže všetko.

Pýtať si od Boha znamenia s vierou(!) - ako potvrdenia niečoho, najmä Božej vôle - je výsostne biblické. Nieкто by si mohol azda povedať: načo budem otravovať Boha? Ja z vlastnej skúsenosti hovorím, že pýtať si od Boha znamenia (najmä v dôležitých veciach, krokoch alebo rozhodnutiach) je dobrý krok, pretože pomáha vo viere. Musí to však byť s vierou a v modlitbe; teda nemôže to byť nejaká podivná vec. V Biblii máme na to dosť príkladov, jeden z najlepších je príklad sudcu Gedeona.

Anjel si sadol k nemu (nie je to krása?) do tieňa stromu a odovzdal mu odkaz od Boha: „Pán s tebou, udatný hrdina! Chod' s touto svojou silou a vyslobod' Izrael z ruky Madiánčanov! Posielam ťa!“ (Sdc 6,12,14) Boh ho povolal, aby vyslobodil Izrael z útlaku pohanov, ktorým bola určená porážka. Uctievali totiž iných bohov, príliš slabých v porovnaní so Všemocným. Mimochodom, deje sa to aj dnes.

Kniha Sudcov to zachytáva nasledujúco. Gedeon povedal Bohu: „Ak chceš vyslobodiť Izrael mojou rukou, ako si povedal, hľa, položím vlnené rúno na humno. Ak bude rosa iba na rúne a na celej zemi sucho, vtedy budem vedieť, že mojou rukou vyslobodíš Izrael, ako si povedal“ (Sdc 6,36-37).

Chcel vidieť znak, znamenie od Boha fyzickými očami (nie teoreticky, kdesi v predstavách a snoch). A to veľmi jasne. A čo Boh urobil? Urobil presne to, o čo ho Gedeon žiadal. Boh s tým nemal žiadnu ťažkosť. Ba potom dokonca - tu by už mnohí povedali, že pokúšal Boha - chcel, aby Boh urobil opačný zázrak: aby rúno bolo suché a zem mokrá. A Boh aj to urobil! Opäť v tom nevidel žiadny problém. Znamením potvrdil vyvolenie Gedeona a tiež to, čo on chcel pre seba potvrdiť. Boh dáva svoje znamenia, lebo náš Boh je živý Boh.

MODLI SA STÁLE, LEBO NEMUSÍŠ MAŤ ČAS

Odvtedy, ako sa ma Ježiš v auguste 1996 dotkol svojou láskou, od svojho obrátenia, modlím sa viac a viac. V posledných rokoch som v modlitbe neustále. Žijem modlitbu. Každá moja činnosť je modlitbou. Ráno, v noci - keď sa

zobudím na volanie Pána, cez deň... neustále. Modlitba je myslieť na Ježiša. Mať myseľ v Ježišovi. Byť stále s ním. Nevzdávať sa v myšlienkach od neho. Odovzdávať mu všetky činnosti. Odovzdávať mu rodinu, blízkych, priateľov, duše, čo ho hľadajú, deti. Odovzdávať mu prácu. Chváliť ho, keď ma požehnal. Rozdeliť sa s ním o radosť, keď sa mi niečo podarí. Volat' ho na pomoc. Ďakovať mu. Vyvyšovať ho. Kľaňať sa mu. Uctievať ho.

Modlitba je byť neustále v ňom. Rozprávam sa s ním. Pýtam sa ho, ako by to on urobil, ako by sa on zachoval. Pýtam sa ho, ako by on vyriešil tento problém, túto dilemu. Skúmam Ježišov život v Biblii, lebo modlitba je aj inšpirovať sa Ježišom, napodobňovať Ježiša, prispôsobovať svoj charakter Ježišovmu. Rozprávam sa s ním v mysli a rozprávam sa s ním nahlas. Udržiavam si s ním živý vzťah. Sme neustále v kontakte. Sme spolu. Vždy vieme o sebe. Myslíme na seba. Nie je nám ľahostajné, čo sa stalo alebo čo sa stane tomu druhému. Nikdy na seba nezabúdame.

A modlím sa aj pred prácou. Chválim Boha, že mi pomôže, že ma ochráni. Jeden príklad. Tak to bolo aj počas rekonštrukcie rodinného domu, postaveného v roku 1956, ktorý nám Boh vybral a z jeho milosti sme si ho mohli kúpiť pre našu rozrastajúcu sa rodinu. Pred každou prácou príhovor u Otca. Takto som sa modlil aj v ten deň, keď sme s manželkou išli ohýbať ešte zvyšné dva roxory (železné prúty) do venca, ktorý sa potom zaleje betónom: „Pane, odovzdávam ti túto prácu tak ako všetky predtým. Ved' aj ty si zakúsil remeslo tesára. Prosím ťa, aby si ju požehnal a aby si nás ochránil pred všetkými možným nebezpečenstvami, ktoré by nám mohli hroziť. Ochraňuj nás, prosím. Spolieham sa na teba, Ježiš, môj Priateľ.“

V ten deň som potreboval pomoc Boha osobitne. Bez toho, aby som si to nejako zvlášť uvedomil, som sa za to prihováral. Aby som bol v bezpečí. Ale pri stavbe domu som sa zakaždým modlil o ochranu - človek nikdy nevie, čo sa môže pritrafiť - v stavbárskom remesle som ani zďaleka nebol taký skúsený ako Ježiš v tesárskom. Ale mal som Ježiša.

Už predtým som ohýbal železné prúty do iných vencov, ale teraz som tam chcel dať osobitne hrubý roxor, lebo musel udržať viac. Tentoraz som si musel na pomoc zavolať manželku. Keď som prút za jej pomoci zakrivil, zistil som, že v rohoch som ho nehol v rovine. Atak som ju požiadal, aby sa postavila na jeden koniec roxora ešte raz a ja som druhý chcel vytočiť do opačnej strany. Mal som úmysel dostať ho do roviny. S vypätím síl som ho napružil a chcel sa naň postaviť nohami. Prtlačiť ho k zemi. Ale to bolo aj všetko, „čo som chcel“. Viac som si už uvedomiť nedokázal. Železný prút sa mi totiž vyšmykol z ruky a spod nohy a v stotine sekundy smeroval k tvári. Tu už nebolo času na žiadnu modlitbu. Roxor mi strelil do priestoru oka - okuliare mi vyleteli do vzduchu a dopadli dva metre odo mňa. Chytil som si tvár a zavreté oči. Tma. Manželka len vykrikla: „Pre Boha! Čo ti je? Čo sa ti stalo?! Máš oko?! Vidiš?!

(pokračovanie nabudúce)